

እኛ የሥልጣን ፖለቲካ ወይስ ፖለቲካ ውስጥ ነን?

ፀጋዝአብ ለምላም ተስፋይ 01-01-18

(ሸክም የበዛበት ትውልድ፡ 2009 እና

የምሰራቃዊት ኮከብ፡ 2010 መጻሕፍት አዘጋጅ)

የሀገራችን ወቅታዊ ሹለንተናዊ ነባራዊ ኹኔታ ከጊዜ ወደ ጊዜ እጅግ የሚያሳዝንና የሚያስጨንቅ መኾኑ አያጠያይቅም። ከሰው ልጅ የታሪክ ሂደት አንጻር ከዚህ በላይ እጅግ የከፉ ጊዜያት አልፈዋልና ይህም የሂደት ውጤት ነው ካላልን በቀር እውነታውን (reality) ና እውነቱን (truth) የምናይበት መንገድ መለያየት ካልኾነ በቀር መሬት ላይ ያለው ጥሬ ሃቅ ብዙ አያከራክርም። የዕይታው ልዩነት ግን ብዙ ያነጋግራል፤ ያወያያል፤ ያጨቃጭቃል ብሎም ያለያያል።

በዚህ ውስጥ ጎልተው ከሚታዩ ድምጾች መሐከል ብዙዎች በሀገራችን መልካም የኾኑ ነገሮች እንዲኖሩ እንመኛለን፤ እንጥራለን ብሎም እንገልጻለን። እኛ የተመኘነው፤ የምንጥርለት እና የምንገልጸውን ማግኘት የምንችልበት ምቹ ኹኔታ ላይ ነን ወይ? በዕምነት፤ በዕውቀትና በድርጊት ደረጃ ያን ለማምጣት የሚያስችል ዝግጁነት አለን ወይ? በአስተሳሰብና በአመለካከት ደረጃ አበልጽገንዋል ወይ? የአጠቃላይ ዘይቤያችን አካል አድርገንዋል ወይ? ብለን መጠየቅ ላይ እጅግ ከፍ ያለ ክፍተት አለፍ ሲልም ዝቅጠት በሰፊው እናገኛለን።

ብዙዎች በሀገራችን የፖለቲካ ፍሬ የኾኑ ዲሞክራሲያዊነት፤ የሀሳብ ልዩነት መከበር፤ መደማመጥ፤ በሀሳብ የበላይነት ማመን፤ ፍትህ፤ ፍትሃዊ ተጠቃሚነት፤ ሀሳብን በነጻነት የመግለጽ፤ የእኩልነት፤ የነጻነት፤ ከጠላትነት ነጻ የሆነ - - - ወዘተ ትላልቅ ጽንሰ ሀሳቦች በተግባር ተተርጉመው ማየት እንሻለን። መሻቱ መልካም ነው - ግን ይህን መሻት መሬት ላይ ለማግኘት የመሬቱ አይነት፤ የመሬቱ ባለቤትና ተጠቃሚ አይነት፤ የመሬቱ ተመልካች የአስተሳሰብና አመለካከት ሹለንተናዊ ደረጃ እጅግ ወሳኝ መኾኑን ብዙዎች ዘንግተናል።

እኛ ዕውን የሥልጣን ፖለቲካ ወይስ ፖለቲካ ውስጥ ነው ያለው? ያለንበት የትላንትም ኾነ የዛሬ ሹለንተናዊ ነባራዊ ኹኔታ ያለንበትንና የምንኖርበትን ይወስናል እንጂ የኛ ህልም፤ ስሜትና ቅዠት ያን ያክል ሥር ነቀል ለውጥ አያመጣም። የምናገኘውም ኾነ ልናገኝ የምንችለው ሹለንተናዊ ፍሬም ከዚህ የሚነሣ ይኾናል። ስንዴ ዘርቶ ማንጎ፤ ጤፍ ዘርቶ ቦቆሎ፤ ባህር ዛፍ ተክሎ ወይራ - - - እንደማይገኝ እናውቃለን - በተግባር ግን መሻታችንን፤ ገለጻችንን እና ጽሑፋችንን ብንመለከት ተቃርኖ እንመለከታለን። ምን አይነት ኢትዮጵያ እንሻለን? ከማለት በፊት ምን አይነት ኢትዮጵያ ናት የነበረችና ያለችን? ብሎ መጠየቅ እጅጉን ያስፈልጋል።

በዓለም የሰው ልጅ ታሪክ እንደታየው ኹሉ በሀገራችን የረዥም ጊዜ ታሪክ ውስጥ የነገሥታትና የፊውዳሊስት ታሪክ ረዥም ዘመናትን ያስቆጠረ ከመኾኑም ባሻገር ከዛ ከተላቀቅን /ተላቀቅን ካልን/ግማሽ ክፍለ ዘመን (ሃምሳ ዓመት) እንጂ አልሞላንም፡፡

ነገሥታት በባሕሪያቸውና በጠባያቸው ነገሥታቱ ይለያያሉ እንጂ አስተሳሰባቸውና አመለካከታቸው ተመሳሳይ ነው፡፡ ለአብነት፡- በጣዖትም የሚያመልኩት ይኹኑ በሚታወቁ ሃይማኖቶች የሚያምኑት ጸብፈጣሪ ተሾምን - በኃይላችን ነገሥን፤ ይላሉ፤ በፈጣሪ እንደተሾሙም በብዙዎች ዘንድ ይታመናል፤ አነጋገሣቸው በርስ በርስ ትግል አልያም በወራሽነት ይኾናል፤ መግባቸውም ግን ኃይል ነው፡፡

የነገሥታትና ፊውዳሊስት አገዛዝ በባሕሪው ሀገራዊ /ሀገራዊ ብሔርተኝነትን በማቀንቀን/1/2 ከባቢያዊ /ከባቢያዊነትን ከትውልድ ሥፍራ ጋር በማስተሳሰር/ና ሃይማኖታዊ ተሳማኝነትን በመላበስ /የሃይማኖት ባሕሪያዊ ማንነትን ሳይኾን ጠባያዊ ማንነት የኾነውን ተሳማኝነት በመያዝ/ እንዲሁም ሕልውናውን በጠላት መኖርና በኃይል ላይ ያደረገና የሚያደርግ የሥልጣን ፖለቲካ ነው፡፡ መነሻውም ኾነ መዳረሻው ሥልጣን ነው፡፡

ከየትም ይነሣ ከየትም ይምጣ፤ ክርስቲያንም ይኹን ሙስሊም፤ የሚታወቅ ጣዖት አምላኪ ይኹን በማይታወቅ አምላክ የሚያምን፤ የሀገር ውስጥ ይኹን የውጭ - - - ነገሥታትና ፊውዳሊስቶች በጠባያት ካልኾነ በቀር በባሕሪያቸው ተመሳሳይ ናቸው፡፡

ነገሥታትና ፊውዳሊስቶች ሀገራዊነትና ከባቢያዊነትን ብቻ ሳይኾን የሃይማኖት ተሳማኝነት ጭምር ወደ ሥልጣን ለመምጫነት1/2 ሥልጣን ለመጠበቂያነትም ኾነ ሥልጣንን ለማስተላለፊያነት ተጠቅመውበታል፡፡ የነገሥታቱና የፊውዳሊስቱን ያክል ባይኾንም የሃይማኖት ተሳማኝነት በተለይ በውስጥ የሚያገለግሉ ተጠቃሚ ኾነዋል፡፡

የሃይማኖት ትልቁ የዕይታ አድማስ ነገሮችን ከውጤትና ከመዳረሻ (end) አንጻር ሳይኾን ከመነሻና ከመሣሪያ (means) ጋር ከዋናው ማዕቀፍ አንጻር መመልከት ነው፡፡ ከገንዘብ ይልቅ በምን መንገድና ለምን የሚውል ገንዘብ፤ ከጾታዊ ግንኙነት ባሻገር ከማንና መቼ፤ ከሥልጣን ባሻገር በምን መንገድ የተገኘና ለምን የሚውል ሥልጣን; እንጂ ገንዘብ1/2 ወሲብ1/2 ሥልጣን - - - ኹሉ በራሳቸው ኃጥያትም ኾነ ጽድቅ አይደሉም፡፡ ኹለቱን በመሠረታዊነት የሚለያቸው አመጣጣቸውና ዓላማቸው ነው፡፡ መለያውም የሃይማኖቱ ማዕቀፍ ይኾናል፡፡

የሥልጣን ፖለቲካ ግን ነገሮችን የሚመለከተው ከሥልጣን መነሻና መዳረሻነት አንጻር በመኾኑ ስለመሣሪያና መንገዶቹ ከሃይማኖት ፈጽሞ የተለየ ነው፡፡ በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ግን የሃይማኖት ተሳማኝነት በዚህ አስተሳሰብና አመለካከት የበላይነት በመዋጣቸው - ባሕሪያቸውን ሲተውና መጠቀሚያ ለመኾን በቅተዋል፡፡ ይህም ያለ ሃይማኖት ልዩነት በክርስቲያኑም ኾነ በሙስሊሙ እንዲሁም በሌላው በመላው ዓለም የነበረ ነው፡፡

በዚህ የሥልጣን ፖለቲካ አስተሳሰብና አመለካከት በእምነት1/2 በእውቀትና በድርጊት ደረጃ ቅኝ በገዛበት ሕብረተሰብ ውስጥ ኃጥያት ጽድቅ፤ ጽድቅም ኃጥያት ተደርጎ ይወሰዳል፡፡ ጀብደኛ ጀግና ይደረጋል፤ ጀግናም በአንጻሩ ጀብደኛ ተደርጎ ይወሰዳል፡፡ ባንዳ ይሸለማል - አርበኛ ይወቀሳል፡፡ ስለእውነት ሰዎች በአደባባይ ዋጋ ሲከፍሉ ብዙዎች እውነት ማን ጋር እንዳለ ያውቃሉ፡፡ ግን

እውነተኛን ለመከላከልና ለመጠበቅ ዋጋ አይከፍሉም። ማወቁን እናውቃለን - እንዳንናገር እናልቃለን። በሚል የሥልጣን ፖለቲካ ብሂል አብዝሃ ከእውነት ይልቅ በሀሰት መኖርን ይመርጣል፤ በእውነት ዋጋ ከመክፈል ይልቅ በሀሰት ዋጋ መክፈልን፤ በማወቅና ባለማወቅ መሐከል ድንበር አልባ መኾንን፤ በነጻነት ተጋድሎ ከመሞት ይልቅ የባርነት ሞትን ይመርጣል።

ሙሰኝነት ያስከብራል። ሙሰኛን ሕብረተሰቡ በደንብ ያውቃል - ከሱ ጋር መዛመድ^{1/2} መብላት^{1/2} መጠጣት^{1/2} መታየት^{1/2} መግባባት - - - ወዘተ የሚሻውም - ይኸው ሕብረተሰብ ነው። ሃብቱ የተዘረፈው ሕብረተሰብ ራሱ ከሙሰኛው ጋር አብሮ መብላትና መጠጣትን በእጅጉ የሚሻ ይኾናል። ገዳዩን የሚወድ ሕብረተሰብ የሥልጣን ፖለቲካ አስተሳሰብና አመለካከት ቅኝ ተገዥነት ማሳያ ነው።

ከገንዘብ በላይ ስለገንዘብ ምንጭ /ከየት; እንዴት; መቼ;/፤ ከሥልጣን በላይ ስለሥልጣን ምንጭ /ለምን; በምን; ለማን;/ - - - ላይ የጠራ ግንዛቤና መረዳት የሌለው ሕብረተሰብ የሥልጣን ፖለቲካ የበላይነት መገለጫው ነው።

የሥልጣን ፖለቲካን ከታሪክ አንጻር የሩቁን ትተን በዘመነ መሳፍንትም ኾነ ከዛ በኋላ በኢትዮጵያ ዘመናዊ መንግሥት ታሪክ ባሉት አራት ነገሥታቶቻችን መሐከል (አጼ ቴዎድሮስ^{1/2} አጼ ተክለ ጊዮርጊስ^{1/2} አጼ ዮሃንስም ኾነ አጼ ምኒልክ) መሐከል መሠረታዊ ልዩነቱ ምንድነው; እርስ በርስ ያባላቸው ነገር ምንድነው; ብሎ መጠየቅ የጉዳዩን ፍሬ ነገር ለመረዳት በእጅጉ አስፈላጊ ይኾናል።

ኹሉም ነገሥታት - እጅግ በከፊል ፊውዳሊስት፡ ነገሥታት ለመኾን የሚሹ^{1/2}ጌጌጣሪ ሹመንጌ ያሉ^{1/2} ስማቸውን የቀየሩ^{1/2} በፍትሐ ነገሥት ለመተዳደርና ለማስተዳደር የተጉ እንደመኾናቸው መጠን ይሄ ነው የሚባል መሠረታዊ ልዩነት የሥልጣን ፖለቲካን የመያዝና የማስጠበቅ ብሎም ጊዜና ወቅቱ ያመጣቸውን ነገሮች ከመያዝ ላይ ያያዝ ግለሰባዊ ልዩነት ካልኾነ በቀር በኹሉም ዘንድ የነገሮች /ሁነቶች/ መነሻና መዳረሻ ሥልጣንን በኃይልና በገዥነት ሥነ ልቦና መያዝ መኾኑ የሚታወቅ፤ በአስተሳሰብና አመለካከትም ኾነ በአገዛዝ መርሃቸው በመሠረታዊ መርሆዎች ላይ ተመሳሳይ ናቸው። ነገሥታቱ ነገሥታት ከመኾናቸው በፊትም ኾነ በኃላ በጊዜው በነበረው የነገሥታትና ፊውዳሊስ አስተሳሰብና አመለካከት ቅኝ የተገዙ ከፍ ሲልም አስፈጻሚ ለመኾን የሻቱና የኹም ናቸው።

ቁም ነገሩ ያለው የሰዎች መለዋወጥ ውስጥ ስለምን መሠረታዊ ልዩነት ማየት ተሳነን; ለምንስ አልቻልንም; ይህም ኾኖ እርስ በራስ በእጅጉ ለምን ተበላሉ;

በርግጥ የነገሥታትና የፊውዳሊስቶች ሂደት በእምነት^{1/2} በእውቀትም ኾነ በተግባር የዓለም ሕዝብ በሂደት ያያቸው የአስተሳሰቡና አመለካከቱ ደረጃ ውጤት መኾናቸውን ከማዕቀፍ አንጻር ለሀገራችንም ቢኾን መዘንጋት አያሻም።

አውሮፓውያን በትምህርት^{1/2} በኢኮኖሚ ዕሳቤ መስፋፋትና መዳበር^{1/2} በሳይንስ ስፋት^{1/2} በኢንዱስትሪ መጀመርና መዳበር^{1/2} በዓለም አቀፍ ግንኙነት መጠናከርና በእጅጉ መተሳሰር^{1/2} በአስተዳደር ጽንሰ ሀሳብ መጎልበት^{1/2} በቴክኔሎጂና ግኝቶች ዕድገት^{1/2} በትግል^{1/2} በለውጥ ማዕበሎች - - በመነሣት ከኛ ቀደም ብለው ከሥልጣን ፖለቲካ ወደ ፖለቲካ ኹለንተናዊ እንቅስቃሴ ተሸጋገሩ።

የነገሥታትና ፊውዳሊስቶች ባሕሪያትና ጠባያት - በጀግንነት እየተወደሱ መኖር^{1/2} ዳር ድንበር ማስከበር^{1/2} ራስን ለመጠበቅ ዘወትር መትጋት^{1/2} በትላንት ማዕቀፍ ውስጥ መኖር የጀርባ አጥንቱ ነው፡፡

ይህ የዓለም ሕብረተሰብ በሙሉ ያለፈበት ነው፡፡ ልዩነቱ አንዳንድ ሕብረተሰቦች ቀድመው ከዚህ አገዛዝ ከክፍለ ዘመናት በፊት ሲወጡ ሌሎች በቅርብ ጊዜ ውስጥ ካልኾነ በቀር የጠባይ እንጂ የባሕሪ ልዩነት ፈጽሞ የላቸውም፡፡ በእሳት መቃጠል በየትም ቦታ በእሳት መቃጠል ነው፡፡ ልዩነቱ የእሳት መጠን^{1/2} አቃጣይ^{1/2} የተቃጣይ^{1/2} የመቃጠል ቆይታ^{1/2} የመቃጠል መጠን^{1/2} የማቃጠያ አስፈላጊ ነገሮች ልዩነት^{1/2} የመቃጠል ውጤት ካልኾነ በቀር መቃጠል መቃጠል ነው፡፡ ማቃጠልም ማቃጠል ነው፡፡

በነገሥታትና ፊውዳሊስት ውስጥ ሥልጣን ማለት ምን ማለት እንደሆነ በጥልቀት መረዳት ያስፈልጋል፡፡ ሥልጣን ለነገሥታትና ፊውዳሊስቶች ኹሉ ነገራቸው (everything) ነው፡፡ የኢኮኖሚ^{1/2} የክብር^{1/2} የታሪክ^{1/2} የዝና^{1/2} የኩራት^{1/2} የምጽት^{1/2} የአገር ዘይቤ^{1/2} የሕይወት ትርጉሚ^{1/2} የበላይነት ማሳያ - - ምንጭ ነው፡፡ እነዚህም፡- በእጅ በተያዙ ብቻ ሳይኾን በእጅ እንዲያዙ የሚፈለጉን፤ የዛሬን ብቻ ሳይኾን የነገ ጭምር፤ የራስ ብቻ ሳይኾን የትውልድ /ትውልድ ተሻጋሪ/ ፍላጎትን የሚይዝ ነው፡፡ ሥልጣን ማጣት ማለት ኹሉን ነገር (everything) ማጣት ነው፡፡ ዛሬን ብቻ ሳይኾን ነገን ጭምር ማጣት ነው፡፡ በሌላ ህገ ስር የሕልውና ጉዳይ ይኾናል፡፡ ለዚህም ነው አባት ልጁን^{1/2} ልጅ አባቱን^{1/2} ወንድም ወንድሙን^{1/2} ዘመድ ዘመዱን ከቅርብ ኾነ ከሩቅ - - - ሲገዳደሉ የነበሩት፡፡ ኹለንተናዊ ትግሉ ከሥልጣኑ በላይ ሥልጣኑ የተሸከመው ነው፡፡

ሥልጣኑ ሥልጣን ለያዘውና ለመሰሎቹ ብቻ ሳይኾን ለልጆቹና ለልጆቻቸው ብሎም ለአካባቢያቸው ሰዎች ታሪክ እንደኾነና እንደሚኾን ያምናሉ፤ ይረዳሉ፡፡ ለዚህም ኹለንተናዊ ዋጋ ለመክፈል ሙሉ በሙሉ ዝግጁዎች ናቸው፡፡ አሸናፊነቱና ተሸናፊነቱም እንዲሁ በንቃትም (consciously) ኾነ ያለንቃት (unconsciously) ትግሉ የትላንትና የዛሬ ብቻ ሳይኾን የነገም ጭምር ነው፡፡

ይህ አስተሳሰብና አመለካከት በእምነት^{1/2} በእውቀትም ኾነ በድርጊት ደረጃ ገዥውንም ኾነ ተገዥውን ቅኝ የገዛ ነበር፡፡ የሚያሳዝነው የሃይማኖት ተሳማኝ (ሃይማኖት ሳይኾን የሃይማኖት ተሳማኝ፤ ባሕሪያዊ የሃይማኖት ማንነት ሳይኾን ጠባያዊው የሃይማኖት ማንነት) ሳይቀር ጠባያዊ ማንነታቸው ባሕሪያዊ ማንነታቸውን ጋርዶ የሥልጣን ፖለቲካ ቅኝ ተገዢዎችና ዋና ተዋንያን በመኾን ወሳኝ አሻራን አሳርፈዋል፡፡

ይኸውም የሥልጣን ፖለቲካ በባሕሪው ጥብቅ (rigid)^{1/2} ወግ አጥባቂነት (conservatism) የሚጎላበት^{1/2} ለለውጥ እጅግ ዘገምተኛ (static behaviours) የሚኾን^{1/2} ከወደፊት ይልቅ ከኃላ ትላንት አንጻር ነገሮችን የሚመለከት /የትላንት ማዕቀፍ ቅኝ ተገዢ/^{1/2} በትንሹ የሚረካ^{1/2} የታሪክ ፍጻሜ ቅኝ ተገዥ /በታሪክ ለመኖር የሚተጋ/^{1/2} የገዥነት /managerial/ ባሕሪያትና ጠባያትን የሚላበስ^{1/2} ትርጉም ያለው ትውልድ ተሻጋሪ ራዕይ^{1/2} ግብና ዓላማ የሌለው^{1/2} በሀሳብ ድህነት እጅጉን የተዋጠ፤ ጠላትነትን ከህልውናው ጋር ያስተሳሰረ፤ በኹኔታዎች የሚመራ ሲኾን ፖለቲካ በአንጻሩ የመሪነት (leadership) ባሕሪያትና ጠባያትን የሚይዝ^{1/2} ከኹኔታዎች ጋር ራሱን መቀየርና ማሻሻል የሚችል (flexible)^{1/2} ለለውጥ ከፍተኛ ፍላጎት (eagerness) ያለው^{1/2} ነገሮችን ከወደፊት አንጻር

የሚመለከት^{1/2} በትንሹ የማይረካ^{1/2} ታሪክ ለመስራት የሚተጋ^{1/2} ትርጉም ያለው ትውልድ ተሻጋሪ ራዕይ^{1/2} ግብና ዓላማ የሚኖረው^{1/2} በሀሳብ የበላይነት የሚያምን፤ ሀገራዊነትንና ሀገራዊ ማዕቀፍን የህልውናው መሠረት የሚያደርግ፤ ኹኔታዎችን የሚመራ ነው፡፡

በሌላ በኩል የግንባታ ፖለቲካ የራስ አሸናፊነትን ብቻ ሳይኾን የሌላውን ተሸናፊነት ጭምር በተግባር ማረጋገጥ ይሻል፤ ከመኖር ባሻገር የሌላው አለመኖርን፤ ከማግኘት ባሻገር የሌላው አለማግኘትን/ማጣትን፤ ከመበልጸግ ባሻገር የሌላው መደህየትን፤ ከማግኘት ማግኘት ሙሉ ማጣትን፤ ከመቆጣጠር ባሻገር የሌላው ሎሌነትን፤ ከመተባበር ባሻገር የሌላው አለመተባበርን የሚሻ - እንደጦርነት ስልት ራስን ከማጠንከር ባሻገር ሌላውን ማዳከምን የሚይዝ - ሁለት ስለት ያለው ጠላት ፈላጊ እንዲሁም ጠላት ጻፈጣሪ/አድራጊ ነው፡፡ በዚህም የተነሳ መተማመን አልባ ይኾን ዘንድ ግድ በሚልበት ኹኔታ የሚኖርና የሚልበትን ምቹ ኹኔታ የሚፈጥር ነው፡፡

ግንባታ ፖለቲካ ትልቁ መለያ እንደሆነ ካላሰባችሁ^{1/2} እንደሆነ ካልሆናችሁ^{1/2} እንደሆነ ፈቃድ^{1/2} የኔ መንገድ ብቻ^{1/2} እኔን ብቻ^{1/2} በጋራ እናስብ - - - የሚል ኾኖ እናገኘዋለን፡፡ ይህም ኢ-ተፈጥሯዊና ከሰው ልጅ ባህሪ አንጻር የሚቃረን ነው፡፡ ሰው በጋራ ማሰብ አይችልም፡፡ ሀሳብን የጋራ ማድረግ እንጂ በጋራ ማሰብ ፈጽሞ አይቻልም፡፡ ሰው የአንዱን ሀሳብ ጨምሮም ይኹን ቀንሶ አልያም እንዳለ የጋራ ሊያደርግ ይችላል እንጂ በፍጹም በጋራ ሊያስብ አይችልም፡፡

የግንባታ ፖለቲካ ግብ ስራ ማስጠበቅ ሲኾን የፖለቲካ ግብ ሀገራዊ ግንባታ (nation building) እና ሕብረተሰብን ማገጽ (reshaping society) ፤ የግንባታ ፖለቲካ መነሻና መዳረሻ ስራ ሲኾን የፖለቲካ ሀገራዊነት፤ ለግንባታ ፖለቲካ ስራ መጨረሻው (end) ሲኾን ለፖለቲካ መሣሪያው እንጂ መጨረሻው አይደለም (means not an end)፤ የግንባታ ፖለቲካ ጠላትነትና ኃይል የሕልውናው መሠረት ሲሆን ለፖለቲካ ሀሳብና ተሳታፊነት የህልውናው መሠረት፤ በግንባታ ፖለቲካ ስራ ስራ ስራ ስራ (power is verything) ሲኾን ለፖለቲካ ሀገራዊ ማዕቀፍ ስራ ስራ ስራ (national framework is everything) ነው፡፡

የሀገራችን ፖለቲካ ጠቅላላ ባለ መልኩ ስንመለከተው በእምነት^{1/2} በእውቀትና በድርጊት ደረጃ ግንባታ ፖለቲካ ቅኝ ተገዢ ነው፡፡ ስራ ስራ ስራ ስራ የነበሩ^{1/2} ያሉት^{1/2} የሚሹትም ኹኔ ከዛ ውጭ ያለው በአስተሳሰብና በአመለካከት ደረጃ ግንባታ ፖለቲካ ቅኝ ተገዢዎች ነን፡፡ በምዕራባውያን ድሃውም ኹኔ ባለሀብቱ በተመሳሳይ ደረጃ የካፒታሊስታዊ ሀሳብ ተጽዕኖ እንዳለበት - በዚህም ግንባታ ፖለቲካ ነው፤ ሲባል ካፒታል ያለው ብቻ ሳይኾን የሌለው የባለካፒታሉ ባሪያ የኾነው ጭምር ካፒታሊስታዊ እንደኾነው ኹሉ - እኛም ያለ ልዩነት ግንባታ ፖለቲካ ቅኝ ተገዢዎች ነን፡፡

ስለኾነም የግንባታ ፖለቲካን ወደ ፖለቲካ ማሳደግና ማበልጸግ አልቻልንም፡፡ የእውነታ ፖለቲካን (real Politics) ከእውነት ፖለቲካ (truth Politics) ጋር አብሮ ማስኬድ አልተቻለም፡፡ በዚህም በሀገር ኹሉንተናዊ ሂደት መኾን የነበረበት እየኾነ ካለው ጋር ማጣጣም፤ ጽንሰ ሀሳብን ከተግባር ጋር ማቀራረብ አልተቻለም፡፡

ታዲያ ያለነው የሥልጣን ፖለቲካ ውስጥ ኾኖ እንዴት የፖለቲካ ውጤት/ፍሬ እንጠብቃለን? ዛሬ ያለንበት ነባራዊ ኹለንተናዊ ነባራዊ ኹኔታ የአስተሳሰብና አመለካከታችን ውጤት መኾኑን እንዴት እንዘነጋለን?

በመኾኑም በሀገራችን እውነተኛ ለውጥ የምንሻ ከኾነ መወያየት ያለብን ያለንበት ነባራዊ ኹለንተናዊ ኹኔታ ምን ይመስላል? ከሥልጣን ፖለቲካ እንዴት ወደ ፖለቲካ እንሻገር? ከኃይል ወደ ሀሳብ፤ ከገዥነት ወደ መሪነት የፖለቲካ ዕሳቤ እንዴት እንሻገር? ፈጣሪ ሀገራችን ነጻ ፍቃድን የኹሉ ነገር ማዕከል ወደሚያደርግ የዕሳቤ ሂደት ትገባ ዘንድ ይርዳን!

ቸር እንሰንብት!